

Bright turning black

Min far och jag bestämde oss av någon underlig anledning efter ett trevlig besök till vår favoritkrog i stan att vi skulle gå hem och skriva en långsam, mörk låt. Allting med låten föll snabbt på plats, och jag kände ganska snart att den skulle bli den sista låten in på denna skiva.

Det är en väldigt sparsmakad låt, riktigt långsam och med en mörk ton. Ljudmässigt passar den klockrent ihop med övriga låtar, textmässigt låter den spontant dock som riktigt mörk vilket den egentligen inte är. Människor hamnar ibland snett och allt ljus blir mörkt. Ibland vandrar människor också vidare till nästa värld innan vi riktigt vill acceptera detta (kommer vi någonsin vara förberedda på detta).

Jag tror att vi alla har dagar då "Bright turning black" är vårt ledmotiv. Vad vi kanske kan bära med oss är dock att försöka ta både positivt och negativt med en viss balans. Jag tror att båda sidorna behövs för att vi skall fungera i det långa loppet. Utan en viss del av det negativa slutar man uppskatta det positiva.